

ks. Wojciech Bartoszek

krajowy duszpasterz Apostolstwa Chorych

**Apostolstwo Chorych –
duchowość, duszpasterstwo, miesięcznik**

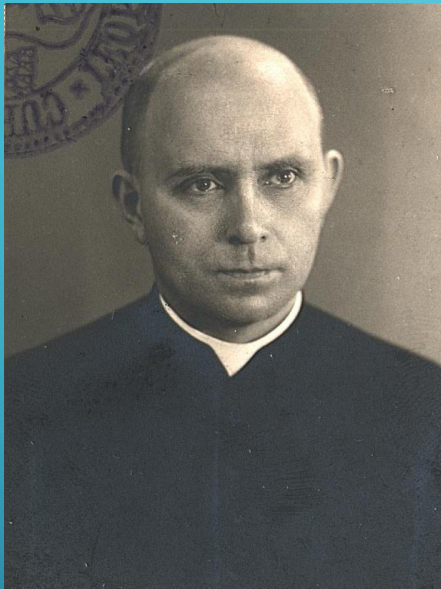
DUCHOWOŚĆ

Osoba pragnąca zostać członkiem Apostolstwa Chorych powinna:

- przyjąć cierpienie z poddaniem się woli Bożej;
- znosić je cierpliwie, po chrześcijańsku, w jedności z Jezusem, który się za nas ofiarował na krzyżu, ofiaruje się w Eucharystii i wciąż żyje w Kościele;
- ofiarować swe cierpienia Bogu w intencji przybliżenia Królestwa Bożego, za zbawienie świata, za Kościół i Ojczyznę oraz w intencjach Ojca Świętego.

To droga duchowa, do której powołany jest każdy chrześcijanin
(św. Jan Paweł II, *Savifici doloris*)

KS. MICHAŁ RĘKAS ZAŁOŻYCIEL APOSTOLSTWA CHORYCH W POLSCE

kapłan diecezji lwowskiej
(1895-1964)

prefekt seminarium duchownego,

katecheta, sekretarz synodu diecezjalnego,

administrator parafii św. Łazarza,

kapelan szpitala w Kulparkowie,

od 1929 r. sekretarz Apostolstwa Chorych w Polsce

jeśli nie opieka paliatywna i jeśli nie Apostolstwo Chorych, to...

Eutanazja w Niderlandach:

- W roku 2020 pojawiły się w Niderlandach nowe propozycje poszerzenia możliwości dokonywania eutanazji.
- **W kwietniu 2020 r. Sąd Najwyższy tego kraju wydał werdykt legalizujący eutanazję osób z demencją. W oświadczeniu holenderskiego trybunału czytamy, że eutanazja „może być przeprowadzona także w sytuacji, gdy pacjent nie jest w stanie wyrazić swojej woli”. Już przynajmniej od dziesięciu lat Regionalne Komitety Przeglądu Eutanazji odnotowywały przypadki eutanazji osób z demencją (w 2009 r. takich przypadków było 12, w 2010 r. – 25, w 2011r. – 49).**

- W odpowiednich raportach zaznaczono, że „w zdecydowanej większości przypadków zaangażowany był pacjent, który był we wczesnym stadium demencji i który nadal rozumiał swoją chorobę oraz objawy utraty orientacji i osobowości”.
- **W lipcu 2020 r. w holenderskim parlamencie złożono projekt ustawy proponującej każdej osobie powyżej 75. roku życia poddanie się legalnej eutanazji na życzenie.**
- Przywołano rządowe badania, z których wynikało, że ponad 10 tys. osób powyżej 55 roku życia w Holandii ma „poważne pragnienie śmierci”.
- **Minister zdrowia Hugo de Jonge ogłosił 13 października 2020 r., że większość parlamentarna uzgodniła rozciągnięcie eutanazji również na dzieci w wieku od roku do 12 lat, u których brak perspektyw na wyleczenie i doświadczają „cierpienia nieznośnego”.**

Portugalia

29 stycznia 2021 r. jednoizbowy parlament w Portugalii zalegalizował dokonywanie czynnej eutanazji.

Prezydent Marcelo Rebelo de Sousa skierował 19 lutego ustawę do Sądu Konstytucyjnego. Sąd Konstytucyjny 15 marca: ustawa o eutanazji jest niezgodna z konstytucją. Sędzia Pedro Machete wypowiadając się w imieniu Sądu Konstytucyjnego stwierdził, że ustawa przede wszystkim „koliduje z zawartą w konstytucji zasadą nienaruszalności ludzkiego życia”. Dwie godziny po orzeczeniu Sądu Konstytucyjnego prezydent zawetował ustawę.

5 listopada 2021 r. – parlament Portugalii po raz drugi w tym roku przegłosował ustawę legalizującą przeprowadzanie eutanazji.

30 listopada 2021 r. prezydent zawetował ustawę o eutanazji, twierdząc, że warunki zezwolenia na medycznie wspomaganą śmierć są zbyt niejasne i radykalne. *Ustawa, w jednej klauzuli, mówi, że by uzyskać pozwolenie na eutanazję pacjent musi być „śmiertelnie chory”, ... ale rozszerza ją w innym miejscu o „choroby nieuleczalne”, nawet jeśli nie są one śmiertelne* – z prezydenckiego oświadczenia.

Hiszpania

18 marca 2021 r. Kongres Deputowanych, czyli niższa izba hiszpańskiego parlamentu przegłosowała projekt ustawy legalizującej eutanazję w przypadku „ciężkiej i nieuleczalnej choroby”, która powoduje „stałe i nie dające się znieść cierpienie”.

W głosowaniu 202 posłów opowiedziało się za ustawą, natomiast 141 – wyraziło sprzeciw. Te proeutanatyczne regulacje zaproponowane w 2020 r. przez koalicję rządzącą (socjalistów i lewicowego Unidas Podemos), na której bazuje rząd Pedra Sancheza, z uwzględnieniem poprawek wniesionych przez senat, weszły w życie po trzech miesiącach.

Przeciwnicy ustawy (przedstawiciele centroprawicowej Partii Ludowej oraz konserwatywnego Vox) zapowiedzieli zbadanie jej zgodności z konstytucją w Trybunale Konstytucyjnym Hiszpanii.

Francja

8 kwietnia 2021 r. francuski parlament debatował nad ustawą „o prawie do wolnego wyboru końca życia”. Projekt udało się zatrzymać dzięki procedurom parlamentarnym. Debata pokazała, że za eutanazją jest znaczna większość deputowanych, niezależnie od ich przynależności partyjnej, a jej wprowadzenie może okazać się tylko kwestią czasu.

Wszystkie projekty chcą rozszerzyć uchwaloną w 2016 roku tzw. ustawę Claeys-Leonetti, nazywaną „wstępem do eutanazji”. Istniejące przepisy pozwalają w pewnych przypadkach na stosowanie „głębokiej i ciągłej sedacji” aż do śmierci oraz stosowanie prawa do „odmowy uporczywej terapii”.

Na etapie debaty w 2021 roku prezydent i premier Francji zachowywali dystans, nie chcąc podejmować delikatnej tematyki przed wyborami politycznymi.

DUSZPASTERSTWO CHORYCH (TOWARZYSZENIE SAKRAMENTALNE I CZYSTO-LUDZKIE)

W wymiarze parafialnym:

- po epidemii powrót do regularnych wizyt duszpasterskich u chorych parafian podczas pierwszo-piątkowych (sobotnich) odwiedzin,
- Dni Chorego w parafiach,
- posługa nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej.

W wymiarze duszpasterstwa chorych w szpitalach i w innych placówkach medycznych:

- po epidemii powrót do regularnych odwiedzin chorych w salach.

W wymiarze duszpasterstwa ogólnokościelnego:

- Ogólnopolska Pielgrzymka Chorych na Jasną Górę 6 lipca, we wspomnienie Matki Bożej Uzdrowienia Chorych.

Pielgrzymki chorych i ich rodzin do Lourdes

(z Archidiecezji Katowickiej: 10-15 września br.)

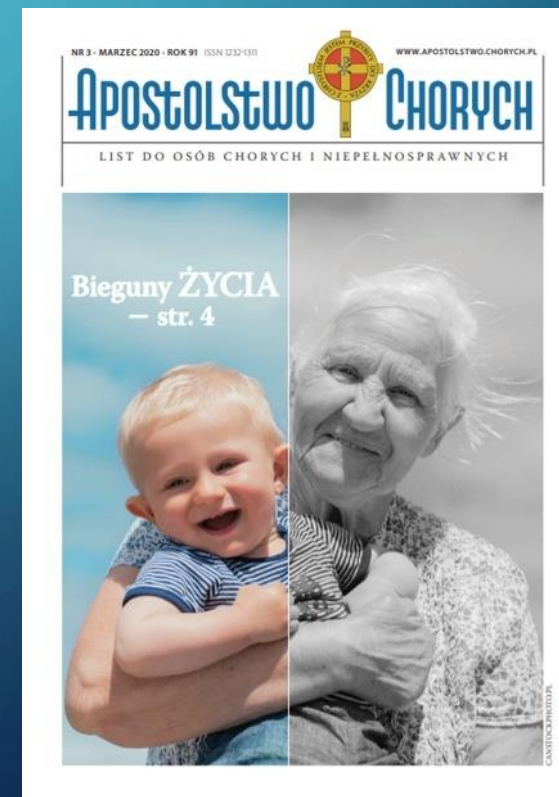
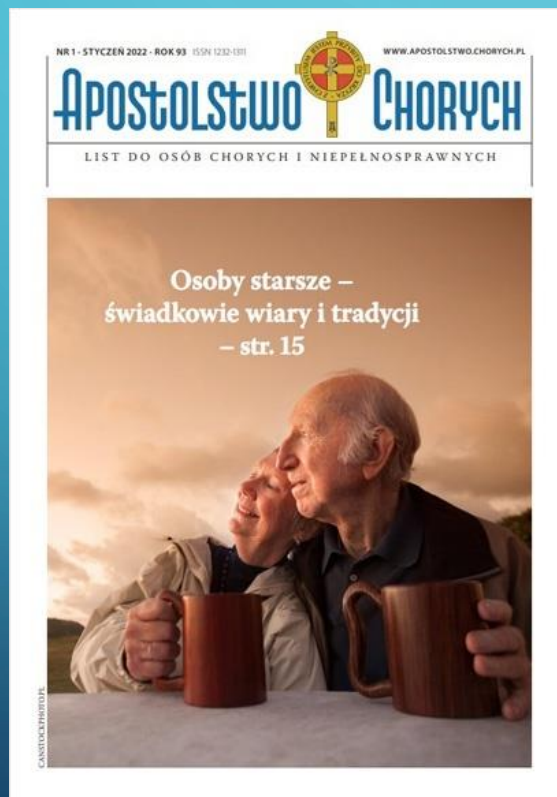
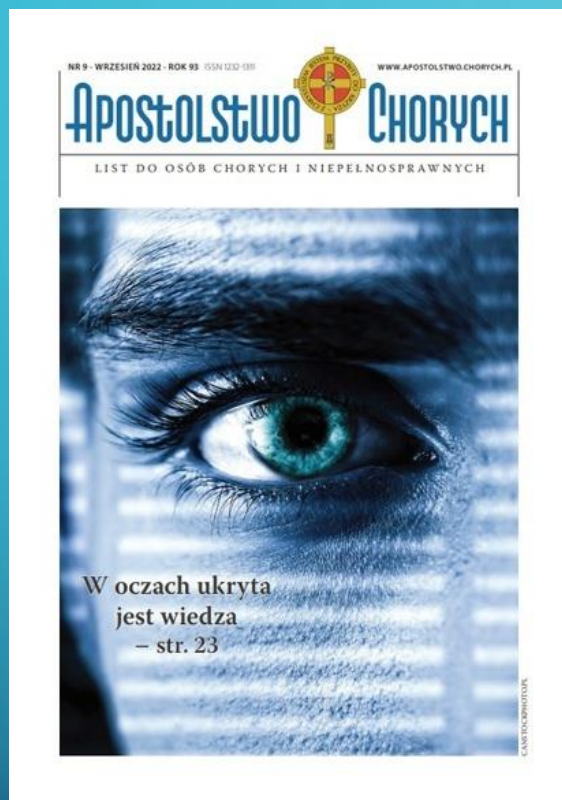
DIECEZJALNI DUSZPASTERZE APOSTOLSTWA CHORYCH

Dziękuję Księżom Biskupom za powołanie dwudziestu Diecezjalnych Duszpasterzy Apostolstwa Chorych.

Zgodnie ze Statutem Apostolstwa Chorych do zadań Diecezjalnych Duszpasterzy ApCh należy:

- organizowanie różnych form duszpasterstwa chorych (mszy świętych, dni chorego, pielgrzymek, rekolekcji),
- towarzyszenie osobom chorym przez rozmowy telefoniczne, prowadzenie z nimi korespondencji,
- przekazywanie osobom zainteresowanym miesięcznika „Apostolstwo Chorych”,
- koordynowanie wolontariatu wspierającego osoby chore, niepełnosprawne i osłabione przez wiek.
- Diecezjalny Duszpasterz Apostolstwa Chorych mógłby również formować kapłanów w Diecezji, ukazując duchowość ApCh, zaprosić w tym celu Krajowego Duszpasterza Apostolstwa Chorych.

MIESIĘCZNIK

OPINIE

„Miesięcznik jest wartościowym czasopismem katolickim. Tematyka zawarta w tekstach dotyka istoty cierpienia, jaką jest każda choroba. Dedykowany nie tylko chorym, ale również każdemu, kto chce pogłębić wiarę. Format i objętość bardzo dobrze dobrane. Jest to moje czwarte czasopismo, które czytam. «Gość Niedzielny», «Niedziela», «Miłujcie się» i «Apostolstwo Chorych». Dodam, że od 23 lat w domu nie mamy telewizora.»

Prof. dr hab. n. med. EDWARD WYLĘGAŁA,
Prorektor Śląskiego Uniwersytetu Medycznego,
Kierownik Katedry I Oddziału Klinicznego
Okulistyki, Konsultant Wojewódzki w dziedzinie
okulistyki, profesor wizytujący Chiny i Włochy

„Z ks. Wojciechem Bartoszkim, spotkałem się podczas IV Katowickiej Archidiecezjalnej Pielgrzymki Chorych do Lourdes w dn. 10-15.09. br. Ks. Wojciech był duszpasterzem grupy 3, w której uczestniczyłem jako lekarz i pielgrzym. Byłem pod wielkim wrażeniem jego zaangażowania oraz bardzo ciepłego stosunku do chorych i pielgrzymów. Tam też po raz pierwszy spotkałem się z pismem «Apostolstwo Chorych». Jest to bardzo potrzebny miesięcznik, z ciekawymi artykułami (również znanych autorytetów medycznych), które budziło wielkie zainteresowanie wśród pielgrzymów (mówili o tym na zebraniu w Lourdes, pod koniec pielgrzymki). Starłem się ks. Wojciecha zainteresować moimi kontaktami z Siostrami Franciszkankami w Kibeho w Rwandzie (Afryka), które opiekują się tam niewidomymi dziećmi. Sam jestem kardiologiem dziecięcym z dużym doświadczeniem w interwencyjnym (nieoperacyjnym) leczeniu wrodzonych wad serca.»

Prof. JACEK BIAŁKOWSKI, pediatra, kardiolog dziecięcy, Kierownik
Kliniki Wrodzonych Wad Serca i Kardiologii Dziecięcej w Śląskim Centrum
Chorób Serca w Zabrze

„Miesięcznik «Apostolstwo Chorych» adresowany jest do osób, które łączy doświadczenie choroby i niepełnosprawności oraz chęć przeżywania tego doświadczenia w bliskości z cierpiącym Jezusem. W podtytule pisma zaznaczone zostało, że to forma listu do chorych i niepełnosprawnych, a więc taka, która wymaga nawiązywania relacji nadawcy z odbiorcą na płaszczyźnie religijnej. Będąc od wielu lat czytelniczką tego miesięcznika, zauważam, że podejmowane na jego łamach tematy oraz sposób ich omawiania świadczą o dobrym rozeznaniu redaktorów i autorów artykułów w oczekiwaniach i potrzebach osób, do których są adresowane. Różne formy i gatunki wypowiedzi: rozmowy, wywiady, artykuły, wspomnienia, świadectwa, listy chorych, teksty hagiograficzne, rozważania modlitewne koncentrują się wokół troski o stan duchowy (ale też i psychiczny) człowieka chorego, obciążonego ciężarem lat, samotnością, dysfunkcjami. Zawarte w tekstach treści i ich językowy przekaz oddziałują na umysł, uczucia, wolę czytelników, skłaniają ich do głębszej refleksji. Teksty układają się w każdym numerze w spójną całość tematyczną, podporządkowaną nadrzędnemu celowi pisma – budowaniu i umacnianiu więzi między człowiekiem (będącym w szczególnej sytuacji choroby, cierpienia) a Bogiem, równocześnie zaś budowaniu i podtrzymywaniu więzi międzyludzkich (chory – członkowie rodziny, opiekunowie, lekarze, kapłani), opartych na wzajemnym szacunku, wrażliwości, wyrozumiałości i z odniesieniem do Boga; wreszcie – umacnianiu poczucia wspólnoty, której fundamentem jest służba drugiemu człowiekowi. Problemy te przewijają się stale na łamach pisma.

Uwagę przykuwa język i styl tekstów. Redaktorzy i autorzy liczą się z kompetencją językową szerokiego kręgu czytelników. Różnorodność gatunkowa wypowiedzi o różnych funkcjach sprawia, że odbiorcy spotykają się z wieloma odmianami stylistycznymi polszczyzny. Dominuje polszczyzna ogólna, ale występują też elementy stylu naukowego (popularnonaukowego) w artykułach na tematy fachowe (np. medyczne, teologiczne), potocznego (np. w rozmowach i listach), dydaktycznego. Zauważyć jednak trzeba, że teksty nie są naznaczone nadmiernym dydaktyzmem ani nadmierną emocjonalnością stylu; nawet w bardzo osobistych wyznaniach (listach, rozmowach) autorzy są dalecy od użalania się nad sobą i tzw. cierpiętnictwa. Redaktorzy dbają o poprawność językowo-stylistyczną oraz o komunikatywność i zrozumiałość wypowiedzi – przystępnie wyjaśniają pojęcia i terminy fachowe, profesjonalizmy; dużą wagę przywiązują też do stosowności wypowiedzi (unikają słownictwa kolokwialnego, i niestosownych anegdot). Uwrażliwiają czytelników na etykę słowa, m.in. podejmowano to zagadnienie w odniesieniu do kontaktów lekarzy z pacjentami. Różnorodność tematyczna, gatunkowa i stylistyczna tekstów jest walorem czasopisma, daje czytelnikom możliwość wyboru tych tekstów, które wydają się przystosowane do ich zainteresowań (ale też kompetencji językowych).”

Prof. dr hab. HELENA SYNOWIEC, Katedra Dydaktyki Języka i Literatury Polskiej UŚ

„Mówi się, że «smutek dzielony z kimś jest połową smutku, a radość dzielona jest podwójną radością». Taką platformą spotkania i wzajemnego obdarowywania się ludzi chorych oraz cierpiących, nierzadko samotnych w swoim życiowym doświadczeniu, jak również ich opiekunów, jest Apostolstwo Chorych. To duchowa wspólnota, w której kształtują się najbardziej wzniosłe cnoty chrześcijańskie i możliwym staje się zjednoczenie z ukrzyżowanym Chrystusem oraz bezcenny wkład w życie Kościoła. Parafrazując słowa św. Jana Pawła II, można powiedzieć, że dzięki Apostolstwu Chorych fizyczna słabość chorych staje się potęgą ich ducha”.

Ks. prof. dr hab. MAREK CHMIELEWSKI,
kierownik Katedry Duchowości Systematycznej i
Praktycznej w Instytucie Nauk Teologicznych KUL

„Miesięcznik «Apostolstwo Chorych» adresowany do chorych i chorych (chorego) stawiający w centrum zainteresowania sprawia, że chory jest nie tylko zauważony, ale ważny, dowartościowany. Piękna, kolorowa szata graficzna, przyjemny w dotyku papier, tematycznie bardzo dobrze dobrane zdjęcia – wszystko to wyraża szacunek, jakim redakcja darzy swojego adresata. Duża czcionka, teksty krótkie, możliwe do przeczytania (lub posłuchania) w całości, to ważne dla chorego, zwykle osłabionego człowieka. Tematy różne, ciekawe, pozwalają na wybór zgodnie z zainteresowaniami a lektura zawsze daje możliwość pogłębienia wiedzy religijnej i umocnienia wiary. Ogromną zaletą jest możliwość kontaktu z redakcją (listowny, telefoniczny, mailowy – według możliwości i preferencji chorego) a także budowanie wspólnoty (intencje modlitewne, pielgrzymki, rekolekcje). I na koniec ważna uwaga, że «Apostolstwo Chorych» nie pomija rodzin i bliskich - opiekunów chorych. Oni też potrzebują zauważenia, wsparcia i bardzo konkretnej wiedzy, którą mogą tutaj znaleźć.”

Dr BARBARA KOPCZYŃSKA, lekarz, prezes Chorzowskiego Hospicjum

- Miesięcznik „Apostolstwo Chorych” można przekazywać osobom chorym zwłaszcza podczas comiesięcznych odwiedzin duszpasterskich w ich mieszkaniach lub w szpitalu w czasie obchodów. Może być także wystawiony na stoliku w kościele (kaplicy).
- Apostolstwo Chorych jest kościelną osobą prawną, więc nie prowadzi działalności gospodarczej (jest stowarzyszeniem kościelnym zatwierdzonym przez KEP). Wydanie jednego egzemplarza miesięcznika kosztuje redakcję 4,50 zł.
- Proszę Księży o przekazanie informacji nt. Apostolstwa Chorych (duchowości i duszpasterstwa), jak i zachęcenie Księży Proboszczów (Kapelanów Szpitalnych) do prenumeraty miesięcznika.

Two hands are shown from the front, with fingers curled inward to form a heart shape. The skin is a warm, light brown tone. The background is a solid, bright blue color.

dziękuję

**Sekretariat
Apostolstwa Chorych**

**Katowice, ul. Skłodowskiej-Curie 30/1
tel. 32 251 21 52**

ks. dr Wojciech Bartoszek